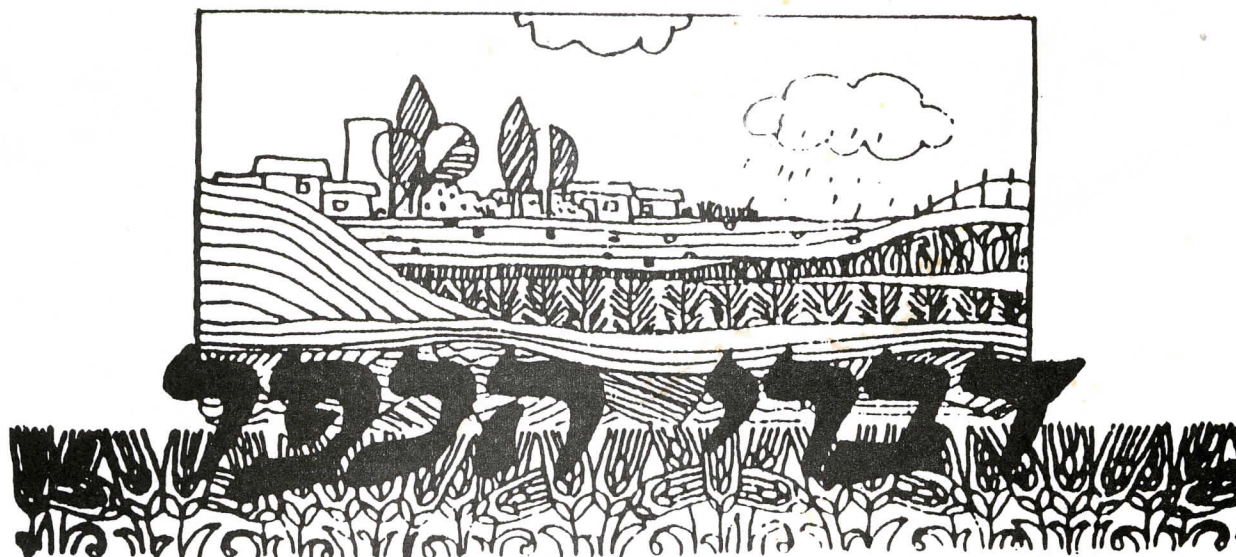

מה אנו מורים לילדינו בביה"ס?
מלמדים אנו אותם
כי שנים ועוד שנים הם ארבעה
וכי פריז היא בירתה של צרפת.
מתי נלמד אותם גם מה שהינכם?

עלינו לומר לכל אחד מהם:
יודע אתה מה שהנך?

הנך פלא,

הנך יחיד ומיוחד.

הנך פלא בכל העולם כולו.

אין עוד ילד אחד בדיוק כמותך.

הנך פלא.

הנך יחיד ומיוחד.

הנך פלא - עשוי אתה להיות הכל.

טמונה בך היכולת לכל דבר.

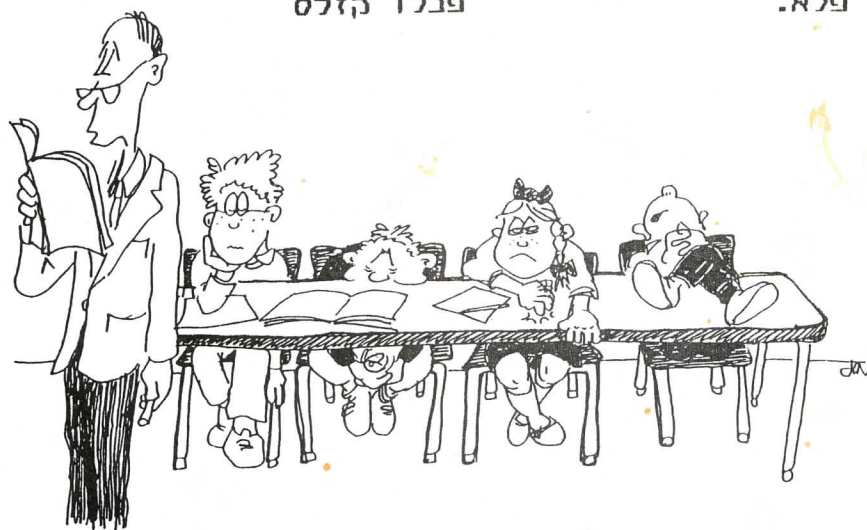
וכאשר תגדל, התוכל עוד לפגוע

באדם אחר, אשר כמותך הוא פלא?

גם הוא יחיד ומיוחד.

פבלו קזלס

גם הוא פלא.

חזל טוב... חזל טוב

ימי הולדת

דורית בסו 3.9.
אמיר רוזנטל
אורלי שלום
עדן נמנוב
ברק יהודה
מרדכי בן-נתן 4.9.
הדס כהן

29.8. דינה כרם
קרן ג'קסון
30.8. דורי בן-חנוך
שחר עדר (נכדה)
31.8. עין-יה ניר
אביב גולן (נכד)
1.9. אלי ריפקינד (נכד)
2.9. שמעון פינקוס
יוסי ליפא
אנדרו איסטון
דינה) -(נכדות נמנוב)
שקד (ממדן

ימי כישואין

30.8. מרגלית ודן לבנקופף
2.9. קרן ומיכאל ארנברג
עמנואלה ויריב פרימוסט
3.9. מרי וגדעון נוה
מרגלית וערן שחר

אנחנו רוצים להודות מעומק הלב על האירוח החם והנעים שקיבלנו מכם בשבועות האחרונים. אנחנו תמיד נהנים לבקר פה ולחדש את הקשרים עם הבית.

במיוחד אנחנו רוצים להודות למטפלות של הגנן -דנה, מיכל ורונית, שטיפלו בשני בצורה יוצאת מהכלל, ולגננות גן 'רימון', שאפשרו לאלון להטריד אותן מדי פעם. טוב לדעת שעם כל השינויים שחלים בקיבוץ בימים אלה, קבלת הפנים והחום, שהם סימן ההכר של כפר הנשיא, אינם משתנים. שוב, תודה ולהתראות,

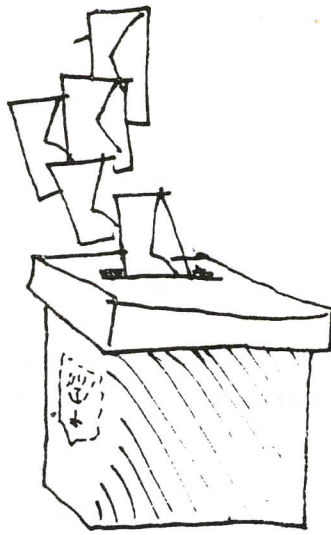
דינה, בנסון, אלון ושני

מה נשמע?

אז השבוע קצת משעמם. לא שזה רע שכלום לא קורה - פשוט...מה לכתוב למה נשמע?
אז הצלחתי לדלות מספר דברים, לא מרתקים ממש, אבל זה מה יש. אז קדימה.

- * עוד שבוע לחופש. יש שמחים ויש עצובים מכך. יחד עם עשרות התלמידים שיחזרו לספסל הלימודים, ישנם גם מורים חדשים וגם סטודנטים גדולים רבים. דיווח מפורט על כך בקרוב.
- * ואפרופו לימודים - עמוס ניצן סיים את עבודתו בנעורים, והוא יוצא ללמוד.
- * בזמן חופתם של אביגיל ואמנון נקראו החברים לעזור בכיבוי שריפה באיזור האבוקדו. כנראה שמספר עצים נושאי פרי הלכו קפוט. למחרת היתה שריפה בשטח עצי הליצ'י, וגם שם נגרם נזק.
- * בכלל, בקצב השריפות שאנחנו יודעים לאחרונה הגיע הזמן להקים פה תחנת מכבי אש.
- * המון העברות - מהגן לכיתה א'. מהתלתון הצעיר לתלתון הבוגר ומהבוגר לנעורון. הרבה תנועה יש בימים אלה בקרב ילדינו ונעורינו.
- * גם פעוטון חדש נפתח והבוגרים של בית התינוקות יצאו מהקן. שמות לא נגיד פה מעל דפי 'הכפר' - כי לא נצא מזה.
- * את סת הירס בטח כבר ראיתם, ולעומת זאת את דינה ובנסון והילדים לא נראה לזמן מה, כי הם חזרו לארה"ב.
- * אני יודעת שכבר הזכירו את הדירות החדשות בשבוע שעבר, אבל הפעם זה אמיתי. כבר בשבוע הבא יונחו היסודות לעשרת היחידות שייבנו אצלנו.
- * אם אורשה להביע דעתי בכתב, אז קצת חבל שזה רק עשר דירות, כי זה בפרוש לא מספיק, אבל.... יותר טוב מכלום.
- * גם מתחילים את השיפוץ בחדר האוכל שלנו. בקרוב מאוד יושלם ויתחדש החלק של המדרגות, שלא הושלם עדיין - וזה עלא כייפק.
- * לעומת זאת אביבה מוסרת שלא קיבלנו אישור/כסף לשיפוץ הכביש הפנימי במשק ולכן הכביש הזה ימשיך להיות שביל שבו נרדים את פעוטינו הרכים.
- * הלן ליפשיץ שוב בבית. תרגישי טוב ותשמרי על עצמך!
- * חדר החולים...בית סביון...בית יונתן (מרוב שמות קצת מבלבל) ייפתח לפעילות השבוע לראשונה.
- * קראתי בעיתון שיש מחסור גדול במנות דם בבנק הדם. אז קדימה חבר'ה... מה זה שקית דם אחת מכל אחד מאיתנו? קטן עלינו - לא!
- * והמון המון אורחים. הקיץ, ובמיוחד החופש, מביא איתו אורחים בהמוניהם. גם בני משק עוזבים וילדיהם, וגם סתם אורחים של חברים.
- * בערבים כבר קצת קריר, ואפשר להרגיש שהקיץ מתקרב לסתיו.
- * זה דווקא טוב, כי המזגנים, נראה לי, עומדים בקושי בעומס החום. זהו להפעם.
- * שיהיה לכם סוף שבוע נעים.

יום שני 16\8

לחברים שלום.

תקופת שליחותנו עומדת להסתיים בעוד כעשרה ימים. למדנו להכיר ולהוקיר את אנשי העיר בכלל והאנשים שבאים ללמוד עברית במרכז הישראלי בפרט. רבים מהם חושבים ברצינות על עליה ולרובם יש בני משפחה שכבר עלו לארץ במהלך השנתיים האחרונות. בהחלט מורגשת פה, במרכז, תכונה של בקשות ויזות לישראל, והתעניינות כללית בנעשה אצלנו.

אנו מנסות להביא לתלמידים, לצד לימוד העברית, גם קצת מהמרחש בארץ, דרך החדשות, השירים ומידע על המציאות היומיומית (למשל - איך מתקשרים מטלפון ציבורי ; בקישינב אפשר להתקשר בשיחות עירוניות ללא תשלום מכל טלפון !)

הערב ארחנו בדירתנו זוג מבוגר מתלמידינו. הבעל סיפר לנו במשך כ-3 שעות את הביוגרפיה שלו - מברחה לרוסיה כילד במהלך מלחמת ה-II, דרך מאסר בסיביר ע"י הסובייטים בגין היותו "מפריע למשטר", ועד ללימודי הנדסת בניין. הוא סיים בכך שהוא בנה את הבית שבו אנו גרים! בסופו של הערב המרתק התנצלו בני הזוג שקשה להם להזמין אותנו להתארח בביתם, כיוון שהכל כבר ארוז בארגזים לקראת עליה לארץ בספטמבר!

כאמור, אנחנו לקראת סיום. למדנו הרבה על האנשים ועל אורח החיים פה; התנסינו בחוויה המתמשכת של חיים בסביבה שאיננו מבינים את השפה המדוברת בה, ולמדנו להסתדר עם שמונה מילים ברוסית.

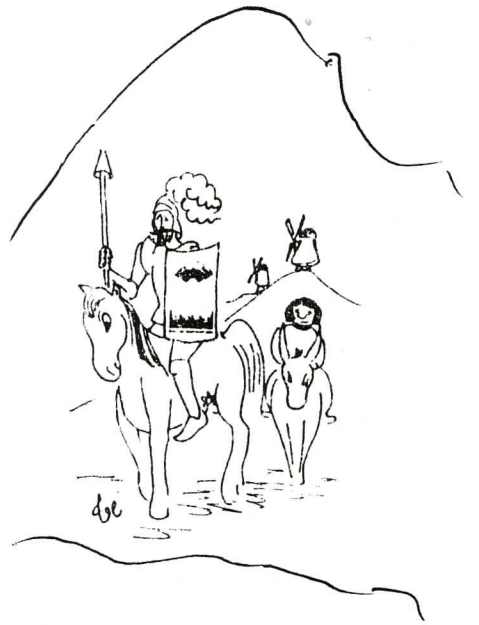
ללא ספק נעשית פה עבודה רבה ומרשימה של המרכז הישראלי כמוקד, ושל אנשים רבים באופן פרטי, שמתאמצים ללמוד את השפה. ואנו שרות להם ואיתם -

לשנה הבאה בירושלים!

שמחה ודליה

1066 וכל זה לא בדיוק. זה היה ברבע לחמש בבוקר.

מה היה ברבע לחמש? במשך שבועים קמתי ברבע לחמש בבוקר. לא יתכן!
ב-1033 כבשו הנורמנים את מערב איטליה ואת סיציליה.
ב-1066 כבשו את אנגליה וב-1099 כבשו את ירושלים.
ב-1178 בנו את מצד עתרת ואז בא רוני אלנבלום והרס אותו ואז בא צלאח א-דין ההיסטוריון והקים אותו ברבע לחמש בבוקר - - -
משהו לא בסדר כאן.

נתחיל עוד פעם.

רוני אלנבלום, מרצה להיסטוריה של ימי הביניים יזם וארגן חפירה במצד עתרת, שצלאח א-דין הרס אותו זמן קצר ביותר אחרי שהצלבנים בנו אותו. לא באתם להרצאתו בליל שישי? כארבעים אנשים כן באו.
בתור מי שהתנדבותו לחפירה היתה מובנת מאליה, קמתי מדי בוקר ברבע לחמש. אוהו - עכשיו זה יצא בסדר.

על גבי התל כמעט ולא נראה דבר קודם החפירה. כהיסטוריון ידע רוני הרבה דברים שנכתבו על המקום, אבל ארכיאולוגים צריכים לעבוד יותר קשה. במשך שבועיים - בלבד, כי לא היה יותר כסף - חפרו כ-50 איש, פועלים ומתנדבים ושלשה טרקטורים כדי לחשוף חלקים נבחרים בתל, ועל ידי כך לקבל מושג מה מצב ההשתמרות שלו. מאחר ומידות התל הן כ-160 מ' אורך ו-60 מ' רוחב, ברור שלא יכולנו לחפור את כל התל בזמן כל כך קצר.
אז מה גילינו?

(א) החומות, שהמון אבנים מהן נשדדו כדי לבנות בניינים מאוחרים בסביבה, נתגלו בכל זאת בצורה מרשימה, הן בצד המערבי והן בצד במזרחי. במזרח אף נתגלה שער צדדי ובו שלד אדם, שגובהו כ-1.80 מ'. אם הוא באמת מתקופת הצלבנים, הרי נחשב לענק בזמנו.

גם בפינה הדרום-מזרחית התגלתה החומה עד לסלע - חמישה נדבכים, כאשר גודל האבנים, המסותתות למשעי, הוא כ-1.00 מ' x 70 סמ' x 65 סמ'. עוד לא חישבנו כמה מאות אבנים כאלה היו נחוצות בכל החומה כולה.
בדרום התחלנו לחשוף את השער העיקרי, בצד הפנימי שלו שלד של סוס. עוד לא ברור כמה נשאר מכל השער.

(ב) בקצה הצפוני של התל נמצאת הנקודה הגבוהה ביותר, והיה לנו ברור ששם נמצא את מגדל העוז של המבצר, אך להפתעתנו מצאנו שם מבנה מוסלמי, מאוחר יותר, ויתכן אפילו ששכן שם מסגד מאוחר. מגדל העוז אולי מחכה לנו מתחת לזה.

(ג) בינתיים נמצאו כמה כלי עבודה, כלי נשק ומעל מאה ראשי חיצים וכמובן המון קרמיקה.

בכל מקרה, יש מה לדאות. אז למה להרבות במילים -
בואו לדאות!

ת ב ו א מ ו ד ע ה

טומי

ת ר ו נ ת ד ס !

חשוב!!

חשוב!!

ביום ראשון - 5 בספטמבר

בין השעות: 16.00 - 19.30

ב"בית יונתן" (חדרי החולים)

המשק חייב לתרום 70 מנות דם

האם באמת סופו של עיצן?!

ברצוני להודות לאנגה על מאמר הפרידה שהקדישה לי ב"דברי"
האחרון. יחד עם זאת חשוב לי מאד לתקן ולהבהיר שענף הדפוס
לא נסגר, ועידן הדפוס לא הסתיים, בגלל גילו המופלג של
המדפיס אלא בגלל שמכונת הדפוס - שגם היא כבר לא צעירה -
יצאה מכלל שימוש.

היתה הזדמנות לקנות מכונת דפוס חדשה במחיר סביר, אולם
ההחלטה שנפלה העדיפה את הוצאת עבודת הדפוס למדפיס בחצור.
קניה של מכונת דפוס חדשה בתקופה שבה הוצעה המכונה למשק,
היתה מכסה את ההוצאות הרבות והמצטברות הכרוכות בהעברת
ההדפסות השוטפות למדפיס בחצור, בשימוש במכונת הצילום
(היקרה יותר) כתחליף, ואף היתה מכסה את שעות העבודה
של המדפיס.

ווילי

כאשר טרגדיה פוקדת את הקיבוץ, בדמות אסון משפחתי מכל סוג או אפילו מלחמה, כל הקיבוץ מתלכד וכולם עוזרים אחד לשני. תמיד נעצבתי מהעובדה שרק ברגעי עצב אנו כל-כך טובים אחד לשני, ושזאת תופעה עולמית.

ואז זה קרה. החתונה של אביגיל ואמנון הפריחה את התאוריה הזו והוכיחה שבקיבוץ אנו יכולים אחרת.

זה התחיל מאנג'י ודאובן, שנתנו יד למשפחה, רק שתוכל לבשל את הארוחה במטבח הקיבוץ, ואף שמעון גילה אהבה בדרך המיוחדת לו. זה המשיך עם צוות החשמל וההגברה, שגילו גמישות והבנה למרות שהחתונה התקיימה בבדיקה. אסור לשכוח את כל אותם חברים והמלווון שתרמו שולחנות וסמכו עלינו שנחזיר אותם שלמים.

לחברי ועדת החתונה, שנתנו מעל ומעבר למצופה, ולצוות הנוי שתרם תחילה כלי עבודה וטרקטורים להובלת ציוד ובסוף נרתם בעצמו כדי לעזור בחיסול ביום שאחרי. וכמובן, כל חברינו הקרובים שנתנו לנו מזמנם וכוחם כדי שהחתונה תתקיים כמתוכנן.

אני יושב ליד השולחן עם גרון חנוק (זה לא קורה לי הרבה), כאשר אני נזכר מחדש שאצלנו אפשר להיות אוהבים ותומכים לא רק ברגעי עצב - גם כשהלב שופע שמחה.

"י ש ט ע ס ל ק י ב ו צ"

תודה שוב.
רפי פרנק

אנו רוצים להודות לכם -

לכל האנשים היקרים אשר עזרו בהכנות לחתונה.

לא נוכל לפרט כאן שמות מכיוון שהרשימה ארוכה, ארוכה מאוד.

עבורנו היה זה ערב מרגש, מאושר ומאוד מיוחד

והכל בזכותכם,

ובזכות חברי המשק והבנים אשר באו לשמוח איתנו.

תודה עצומה מכל הלב -

אביגיל ואמנון

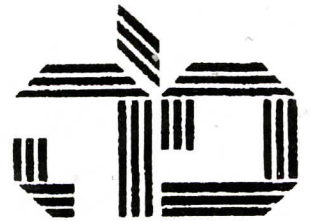
ובני משפחות פרנק ושושני

תודה
מכל

החברה לפיתוח הגליל בע"מ

GALILEE DEVELOPMENT Co. Ltd.

תאריך 16/08/93

מספרנו (בא) 30812

כ ו ח א ד ס

ד << באמצעות פקס >>

ח נא להעביר אל:

המזכירות/ רכז כוח אדם/עבודה ו כל הרשום בדף זה מתייחס

קיבוץ הן לחברות והן לחברים

אבוקדו גל בע"מ
בית אריזה לאבוקדו

נא להביא לידיעת הנוגעים בדבר

שלום.

- וציבור החברים -

הנדון: בקשת מועמדים - מנהל תפעול לג"ג

ג"ג
יצור ושיווק מזון לבקר בע"מ

"גליל"
חברה לקרח ולקרוז בע"מ

"הגליל העליון"
אגודה שיתופית חקלאית
של משקי עובדים לתובלה בע"מ

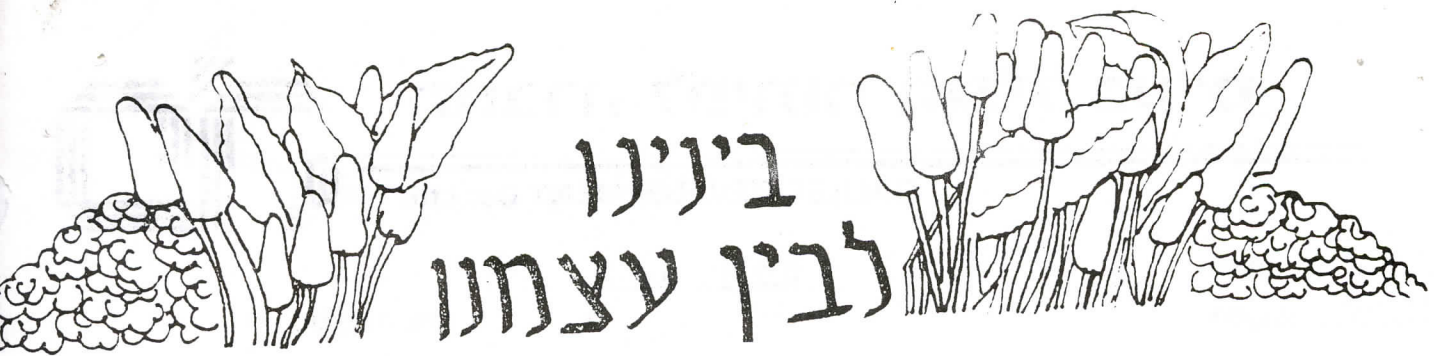
לג"ג, החברה לייצור ושיווק מזון גס לבעלי חיים, דרוש מנהל תפעול. דחיפות החילופין בתפקיד (עפ"י מועד תחילת שנת הלימודים) מחייבת קבלת מועמדים בעלי הכשרה, רקע מקצועי וניסיון לתפקיד זה, ואשר פנויים להכנס לעבודה בג"ג למחרת הבחירה.

המעוניינים - נא לפנות אל אביבה ג.

ה מ ו ס ר
ל מ ע ר כ ת :

"אדוני שאל את הספר ב-24 בפברואר 1953"

תשע שנים של תפקיד כפוי טובה - סוף פסוק

לפני תשע שנים נפטר לו סגל ז"ל ואחרי מותו התכנסה קבוצת חברים לחלק בינינו - הם את ענייני הדת והמסורת שדאג להם בהתנדבות ובמסירות. למי שלא זוכר, כדאי להזכיר שלו דאג לתפילות חגי תשרי, זימן מנייני מתפללים לבתי אכלים, היה הקשר של הקיבוץ עם הרבנות בצפת, וטיפח יחסי ידידות אמיתיים בין הקיבוץ לבין הרב הראשי האשכנזי המנוח, הרב שמחה קפלן זצ"ל, רבה של צפת. כותב שורות אלו קיבל לידיו את כל העניינים הקשורים בנישואים.

כל עוד שהיה הרב קפלן חי, היה התפקיד קל - הרב, בעל חוש הומור ויחס של הבנה לקיבוץ החילוני הזה, שהוא ראה בו חלק מקהילתו, ידע למצא מענה לכל נדנדוד ולכל בקשה, ותמיד התפלא ממידת הקשבת קהל המתאספים סביב לחופה לשבע הברכות ולדברים שהשמיע לפני הזוג. בעיני הרב היה כפר הנשיא מיוחד!

אבל הרב קפלן מזמן איננו ויש דור חדש של זוגות והורי זוגות. בעל טור זה הגיע למסקנה, שמוטב שמישהו אחד ישא בתפקיד שהוא כפוי טובה. טובות הנאה אין ומצד שני יש נדנדוד בלתי פוסק, שבו, משום מה, האמהות מצטיינות ("אם זה היה תלוי בגבר במשפחה, הבת שלי היתה נשארת בתולה זקנה עד סוף ימיה - אולי לא בתולה, אבל בהחלט רווקה מסכנה...."). או "גברים הם טובים להסתכל בספורט בטלביזיה - כל מה שקשור לחופה זו דאגת האם...". הבקורת לא מצטמצמת לאמהות. הרי כל אחד מומחה לענייני אישות: יש הרוצים רב אחד -

(א) הוא לא משמיע שום דבר לזוג הצעיר (הוא טוען שזה לא הסגנון שלו והוא לא מכיר את הזוג ועל כן מה שיגיד ייחשב כבטל ומבוטל)
(ב) הוא תמיד מאחר - (ברוב המקרים האיחורים נגרמים ע"י המשפחה - "צריכים לחכות לאוטובוס מתל אביב והדודה שהיתה בדרך מדימונה תאחר מפני שהצטרפה להחליף צמיג (של האוטו כמובן)..."), או "הבלונים לקישוט האוטו בו יגיעו המתחתנים עוד לא נופחו". יש פעמים שמישהו מוועדת החתונות שוכח להביא את החופה, וגם קרה שלא ניתן היה להודיע לכלה ששעתה הגיעה, כי הטלפון במתפרה היה תפוס.) למי שממלא תפקיד-מותח-עצבים זה מובטחות שיחות טלפון בלתי פוסקות הקשורות לתאריך מתאים, שעה לעריכת חופה, את מי לכבד בכמה משבע הברכות, צעקות היסטוריות של כלות שלא רוצות לטבול במקווה מסיבות עקרוניות ומוכנות לשקר במצח נחושה שכבר עשו את זה. נמאס כבר. ואם יש מי שחושב שיש הגזמה כמה שכתוב כאן, יבוא יום כשכותב "בינינו" יפרסם את סיפור יסוריו ברב-מכר "שבע כלות ושבע אמהות בדרך לחופה".

אחרון יסגור את המכונות

האנדיאנים של צפון אמריקה השוו את האדם הלבן לנחש, כי "האדם הלבן מדבר בלשון מפוצלת" (White man speak with forked tongue). בעברית אולי ניתן לומר באותו הקשר: אחד בפה ואחד בלב. מסתבר שכך זה אצל קברניטי הקיבוץ: מצד אחד הם מדברים על כמה זה רצוי שיותר חברים יעבדו במפעל, כי הוא מקור הפרנסה העיקרי בקיבוץ, ומצד שני הם מאפשרים ליותר ויותר חברים לצאת מן המפעל, ובמקום מופיעים שכירים. כשמדברים איתם, הם מושכים בכתפיים ואומרים: "אי-אפשר להכריח חבר לעבוד במקום שאינו חפץ בו." כל הקשקוש הזה על "החבר חייב לפרנס את משפחתו" הוא לא יותר מסיסמה נבובה, כי מקום הפרנסה העיקרי של הקיבוץ - המפעל - הופך למקום שרק שכירים יעבדו בו.

ובכלל: הפתרון המצוי ליל רעיה הוא שכיר - לתפקיד ביטול דיאטה צמחוני - שכירה; אם חסרות מטפלות בבית הילדים - שכירות; עוד יציעו שהמרכולית תעבור לקבלן מבחוץ ושלחדר האוכל (אם בכלל יתקיים) יסופק אוכל מוכן ע"י חברה מקצועית.

T.Q.C. : T.Q.M. וכל הג'אז הזה

כמו שהיה בנושא טיפול ילדים בימים הטובים ההם, כשוועדות החינוך של הקיבוץ המאוחד, ה"איחוד" והתק"ם עוד היו במיטבן, והויכוחים המקצועיים-אידיאולוגיים נסובו על "האם בפעוטון צריכים להיות אחת וחצי מטפלות על 5 ילדים או מטפלת ונערה מחברת הנוער על ארבע-וחצי ילדים - כך הולך בנושא ניהול המפעלים הקיבוציים.

הכל מתחיל ומסתיים באיזו שיטות היפנים הכל-יכולים מצליחים לכבוש את שוקי העולם: א) יש שיטה הנקראת Just in Time, שיטה שהיתה נהוגה ואף שוכללה על ידי הנרי בן יהודה, שתמיד הופיע לטיפול או לעבודה בדגע שהרכב התחיל לנוע;

ב) ויש T.Q.C. (Total Quality Control) וגם T.Q.M. (Total Quality Management). שיטה א) מחפשת אפשרות למנוע הוצרות צוארי-בקבוק בזרימת פרטים וצמצום במלאי בזבזני, ואילו שתי שיטות ב) מתבססות על שיתוף מקסימלי של פועלים מכל הדרגים בשכלול, בהגברת היעילות ובהעלאת הצעות שיש ביכולתן לקדם את המפעל.

אצלנו, גם במפעל וגם בקיבוץ, העמדה היא אנטי-שיתופית: "אל תבלבל אותי בדמוקרטיה, בשיתוף עובדים - אתה יודע שאני מאמין בדברים אלה, אבל לצערי הרב זה לא פועל". (הם אומרים אותם הדברים ביחס לעקרונות הקיבוץ, לאידאלי, לחינוך הקיבוצי ז"ל ועוד). אם יש סיבה אחת מדוע צעירי הקיבוץ מעדיפים לעבוד יותר בחקלאות מאשר בתעשיות הקיבוציות, היא שבענפי החקלאות יש עדיין הרגשה של צוות, שכל חבריו מרגישים שיש להם חלק לא רק בעשייה אלא במדיניות ובתכנון. האם מצב זה אינו מחייב טיפול?

הודעה לציבור הקוראים של טור זה:

א) מסתבר שהטור נקרא בעיון רב על ידי בנינו ובנותינו הנמצאים אי-שם בניכר. ב) "בינינו" יוצא לחופשה עד אחרי חגי תשרי. כמנהגנו זה שנים רבות, אנחנו מבקשים סליחה מכל מי שנעלב, כי לא בכוונה זדונית כתבנו.

אנחנו מאחלים לכל בית כפר הנשיא, לחברים, לבנותיו ולבניו,

שנה טובה, שנת שלום צודק, שנת שגשוג, ושנת אושר.

(העושר כל כך תלוי בבנקים שלא כדאי לדבר על זה.)

ש ב ת ש ל ו ם

אריק א.

STOP PRESS - ברגע האחרון

בן נורלד לניוה ומיכיל - אח לדין

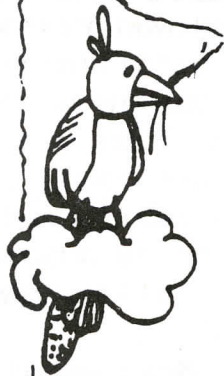
לשוש וריימונד
נכד - ולויטה וראובן
ונין לסבתא סולומון.

הרבה נחת לכל המשפחה

לצינון! ♥

שינוי בחיוב בחנות ההלבשה

מתחילת חודש ספטמבר עוברת חנות ההלבשה לשיטת
רישום הקניות בכרטיס החבר, כפי שנהוג עכשיו
במרוכלית. לכן, חברים הלוקחים בגדים הביתה
למדידה יצטרכו לשלם בעד הבגד.

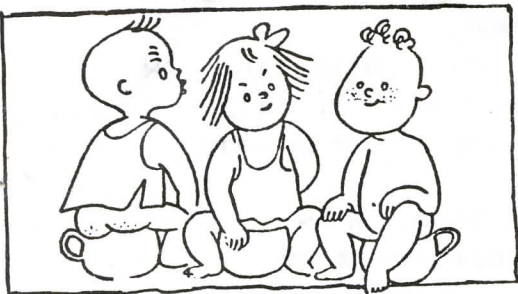
אם הבגד חוזר תוך שלושה ימים יזוכה החבר
במחיר הבגד.

בעבר היו לנו בעיות עם החזרת בגדים בזמן
סביר, ואנו מקוות שבשיטה החדשה יהיה שיתוף
פעולה מלא בנושא זה.

להתראות בחנות.

הלן ובי

אירוע חברתי ב פ א ר ק

לחבוד פ ר נ ק י ו ל י ב ה

בשבת - בשעה 17,30

מוזמנים: כל התינוקות ברוחם

כל התינוקות בגופם

כל האמהות, אבות, דודים ו דודות, סבים וסבתות

בקיצור:

מי שרוצה להודות

שתי אצבעות מהחרמין

כל העמק והגליל

20.8.93

יור ארץ / מיה מנע

... נאוה, בת 17, שכרע עוברת כמלצרית, שיכנעה את חברותיה להשתתף ב"משחק" שלנו: "זה שטויות. אני יעזור לכן. יאללה, זה שטויות". נאוה יודעת שקיבוץ משגב-עם נמצא ורומית לכנרת, קריית שמונה שייכת ללבון, נהריה נמצאת צפונית למטולה ומטולה בכלל עברה לעכו. לפני סיום, היא החליטה לצ'פר אותי ומיזמתה ציינה גם את מעלית וגם את תל אביב, שמעולם לא היתה קרובה כל כך לירושלים. החברה של נאוה, חנית, בת 17, שגם היא כרע עוברת כמלצרית, הושפעה מאוד מהידע ומהבטחון שהפגינה חברתה, והעתיקה ממנה כל ישוב, סלל מעלות. החברה השלישית שהיתה איתן, החזירה לי את המפה והודיעה, שהיא מעדיפה לעזור לחברות שלה.

כשמסך הפסקת האש ירר על מופע הסולידריות, שוכה לכיני דין וחשבון, החלטנו לצאת אל העם. אותו עם שידע לשחרר אגדה כברה ולהפסיק לרגע עם הפיצוץ בו-מנ שבתרשות דיברו על מטח קטיוש נוסף, שנשלח לעבר קו העימות. אותו עם שידע לו-מר מה צהל צריך לעשות, מדוע המבצע לא מספיק יעיל ומה אנחנו צריכים לעשות לחיזוללה ולאמאם שלו.

את העם פגשנו יום לאחר שהוכרזה הפסקת אש, עם שלל מפות אילמות. ביקשנו "לציין בבקשה על המפה היכן ממוקמות קריית שמונה, נהריה, מטולה וקיבוץ משגב עם לא לפני שהבטחנו שבין הממקמים נכונה יוגרל סופשבוע ברצועת הביטחון...

שרה מק-ריית אתא, בת 27, אם לשלושה ילדים, החליטה לפתור את בעיות הישובים הנמצאים בגבול הצפון על ידי פעולה מאוד פשוטה: היא מיקמה את קריית שמונה, מטולה ונהריה על שפת הכנרת. כשביקשתי לדעת היכן נמצא קיבוץ משגב-עם, היא הביטה בי מהרהרת ופלטת חרישית "הו, זה אני באמת לא יודעת".

סידרת הקורבנות הבאה היו יעל, בת 16, וחברתה מבאר שבע, שלא היתה מוכנה לציין את שמה. הן לא הפסיקו להתנצל: "אנחנו לא מפה, אנחנו מבאר שבע, אנחנו לא כל כך יודעות". אחרי קצת רין ודברים, הן לקחו את המפות האילמות. יעל באמת ובתמים מאמינה, שנהריה נמצאת צפונית-מזרחית לקריית שמונה, שנמצאת צפונית-מזרחית למטולה, שנמצאת על גבול סוריה. החברה של יעל, בת 17, החליטה שאם יש בעיה תוזמית סביב השאלה - האם לתת את רמת הגולן, היא תעביר את קריית שמונה לסוריה ותסגור עניין...

מעט סלחנית יצאתי ללכוד את כל אלה, שעדיין לא הספיקו להסיר את נייר העטיפה מהאטלס. אלי, תלמיד תיכון בן 17, החליט להניח את כל הישובים במקביל, על אותו קו. הוא לא רצה לקפת, או אצלו קריית שמונה ומטולה דווקא נמצאות מערבית לנהריה. שרון, תלמיד בן 14, שכח את נהריה, ובמקום ציין את חיפה, כדי לסתום לנו את הפה.

אחרי שמסך הפסקת האש ירר על מופע הסולידריות של 'דין וחשבון', התברר שרבים מאיתנו לא כל כך יודעים איפה, שלא לדבר על למה. או בפעם הבאה שמישהו צורח עד כמה הגולן הוא העיניים של המדינה ועד כמה אסור לרבין לוותר עליו, שיבדוק לפחות איפה נמצא הגולן הזה ואולי גם איך הוא נראה. אני כמעט בטוחה, שלפחות שליש ממחלקי הסטיקרים בצמתים ורבע מכל אלה שתולים את השלטים מאירי העיניים בכל הארץ, לא יודעים היכן קצרון, למשל, כי "סליחה, אנחנו לא מכאן".

הבורות הסדהימה שהופגנה מעוררת את החשד שגם מתנגדי הנסיגה מהגולן לא יודעים בכלל איפה נמצאת קצרון (ליד מטולה, לא?)

מועצה אזורית הגליל העליון

טל. 06-945611

דאר נע הגליל העליון 10200

החברה לפיתוח הגליל בע"מ

GALILEE DEVELOPMENT Co. Ltd.

מאגר כוח-אדם אזורי

פנס

תאריך 24/08/93

מספרנו (בא) 0818

כונן בלם ג'נס "גולד" נא
למקום השמירה.

רבי כוח אדם/משאבי אנוש

קיבוץ

שלום.

אפרים הלכהי- (נכס)

הנדון: ריכוז בקשות מועמדים

בדף זה נמצא ריכוז בקשות למועמדים מצד קיבוצים וגורמים אחרים, למשרות שונות. חלק מן הבקשות הופצו כבר לאחרונה, אך המשרות טרם אוישו. לידעתכם ולטיפולכם המהיר הצעותיכם למועמדים העבירו נא אלי.

1. מזכירה /עוזרת למנהל "פרויקט החולה" מזכירה כללית מנוסה. משרה מלאה.
2. רבז גד"ש בקיבוץ.
3. מטפלת שניה בבית ילדים ("תלתון" - א' - ב' - ג') בשעות אחה"צ - 13:00 - 16:00 בעלת ניסיון.
4. איש אחזקה למפעל. בעל ניסיון טכני בתחומי אחזקה שונים. רקע במכונות אריזה יועץ.
5. מנהל אדמיניסטרטיבי ותיפעולי לחוות מטעים גדולה מאד. נדרש רקע כלכלי וארגוני. אין הכרח בידע בענף המטע. רמת מרכז משק או או הכשרה וניסיון דומים.
6. עובד מטע מנוסה.
7. תלמיד מחקר לתואר שני בתחום מיקרוביולוגיה שימושית/פטירות.
8. בת משק בחופשה (במב"ח) למזכירות מפעל (לידעת הדפסה הכרחית) ל- 7 חודשים.
9. פקידת יצוא-יבוא מנוסה.
10. מחסנאי ראשי מנוסה ויעיל, למפעל גדול.
11. מנהלי חשבונות (סוג 2 לפחות) מנוסים ועצמאיים.

לקראת הפצה: 2 מכרזים "רשמיים" למועצה האזורית -

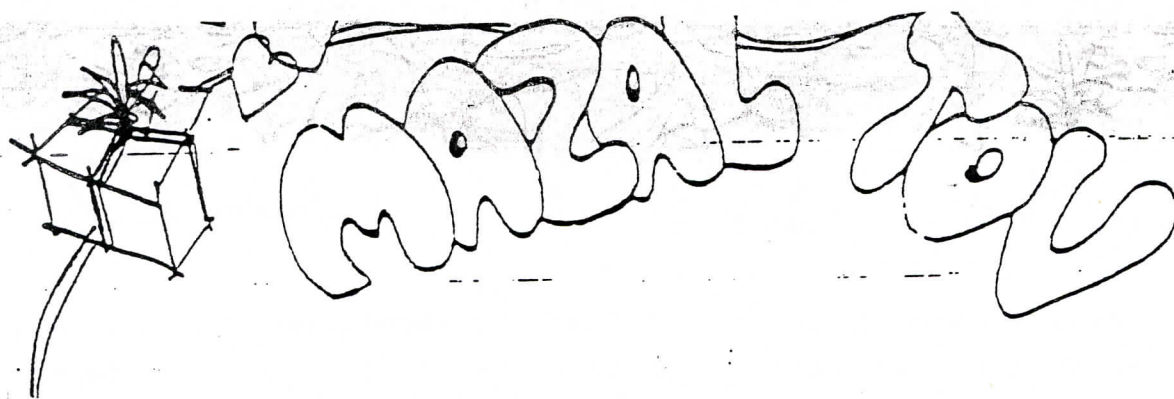
- א. מנהל תפעול לחוות המטעים של החברה לחקלאות (מאג"ע) בעל רקע אקדמאי בחקלאות - גידול עצי פרי, וניסיון רב בענף מטעים מגוון.
- ב. מנחה מדריכים, עובד/ת למחלקת הנוער במועצה האזורית.

מחפשים עבודה:

- א. מנהלי חשבונות סוג 2 ללא ניסיון.
- ב. מזכירות בעלות ניסיון מועט.
- ג. סיוע שניים.

-13-

* לפרטים נא לפנות אלי. - אפרים הלכה

HAPPY BIRTHDAY

12.9.93. Henry Sprung
Mor Goldberg

13.7. Toby Epstein (grandson)
Helen Lipschitz
Dekel Basso

14.9. Naor Maser
Einat Maser

15.9. Shachar Katz

16.9. Shmuel Chatzor
Avital Shuval
Na'ama Devolt
Noam Rifkind (grandson)
Gal Cina (grandson)
Renee Sela

17.9. Harry Berg
Reuven Banda

18.9. Oded Avidor
Niv Ma'ayan

HAPPY ANNIVERSARY

13.9. Jeanette & Colin Primost

14.9 Judy & Nathan Barak

15.9. Gila & Max Mader
Dorit & Avi Rosenkrantz
Dania & Ziv Gilboa

A NEW SON WAS BORN

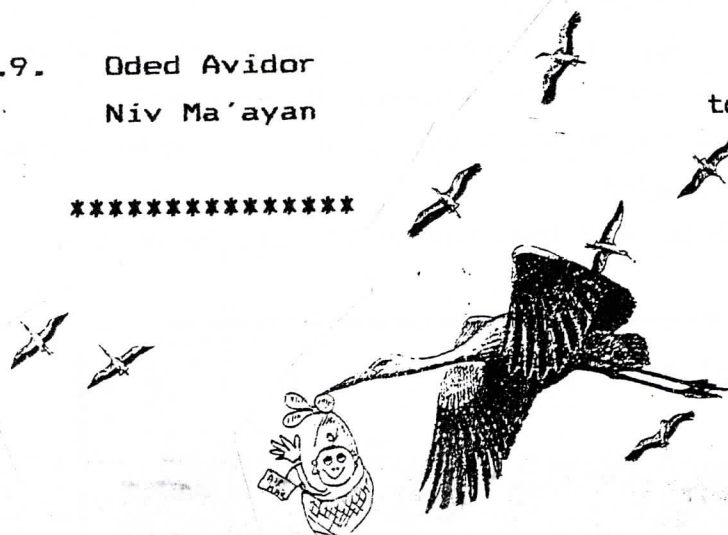
MAZAL TOV

to the parents - Doron & Ruthi

grandparents- Renee & Michael

greatgrandma - Mrs. Berman

and ALL the family

PARENTS PAGE

NEWS OF THE WEEK

- * Well, are we going to have peace in our time? (without the connotations, please...) The weekly "Newsweek" seems to think so, in any case. Reporting about the new bus-station in Tel Aviv, the largest in the world apparently, they end the piece with the following sentence:
"The upper (7th) level is being set aside for buses to Amman, Damascus and Beirut." Well, well...
- * Our representatives at the Peace Rally in Tel Aviv numbered four: Itzik, Einat Palma, Reggie and Raviv. They say it was most impressive. By the way, some ten youngsters from Tuba were also there! And the Bilgory family, who happened to be on holiday in Tel Aviv. I don't suppose anybody from here went to Jerusalem to boycott the Government...
- * Our rennovated Sick-Room (Beith Yonathan, as it will be known, because the work was made possible by the contribution of Mrs. Boulter, in memory of her late grandson, Yonathan Boulter, who fell during the War of Independence) is proving its usefulness. Renee Tenna, who broke (and dislocated) her shoulder, is spending her days there, under the loving care of Hadassa. She says "The nursing is first-class".
- * Do you think three ^{great} grandchildren within a week is worthy of a mention in the Guinness Book of Records? In any case, that is Mrs. Berman's achievement, and we are all delighted for her.
- * If you didn't take part in the second part of the wedding of Michal (nee Englesberg) and Ruby, you missed Sarita's fluent and emotional, (or so it sounded) speech IN SPANISH. (Ruby's family come from the Argentine). Altogether, the programme included appearances by 'stars' of all ages, from 3 to 70 or thereabouts.
- * We are trying to get out your Page next week, although it is a very short working week (the Yomtov starts on Wednesday evening) - but just in case we don't, I want to wish you, together with the usual

SHABBAT SHALOM, also

A PEACEFUL AND HEALTHY YEAR, and many moare PAGES.

I N G E

J A H R Z E I T

27 Elul (1950) - Chanan Zahavi

27 Elul (1989) - Johnny Tenne

